

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА:

за България годиш. . . 6 л.
за 6 мѣсеца 3 л.

За странство год. . . 8 л.
За 6 мѣсеца 4 л.

Всичко, що се отнася до
вѣстника, се адресира:
до редакцията на в-къ
„Свѣтковица“ — гр. Варна.

СВѢТКОВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ.

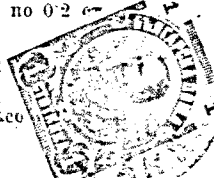
ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСЪКА НЕДѢЛЯ.

Издателъ-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

За обявления се плаща:
10 ст. на първа страница
10 ст. на четвърта стра-
ница за първи денъ редъ.

За обявления на след-
ващия приставъ се плаща
по 0.2 ст.

Н
Ръко

БРАТИЯ ВИЧЕВИ

ВАРНА.

Търговия съ разни колониални турски сто-
ки. Постояненъ депозитъ отъ първокачест-
вени Балкански прѣсенъ кашкавалъ, свин-
ско масло и прѣсно сирене на квадратчета
въ тенекета, които се продаватъ съ най-
износни цѣни. 9—10

Д-ство „Ръчителностъ“ въ Варна

има фабрика за работене на модерни мобе-
ли, врати прозорци и всѣкакъвъ видъ сто-
ларски издѣлия.

Има складъ на ГОТОВИ МОБЕЛИ въ дю-
геня на г. Апостолидистъ, ул. „Аснарухъ“,
близо до „Пазаръ Парушъ“.

Приема и поръчки.

Работа солидна и изящно хубава. 7—10

Г-нъ Ив. Чолаковъ изъ Одеската
Императорска Музикална Школа се
установява въ града ни. Приема
да прѣдава уроци по пияно мандо-
лина и пр. по теория, хармония и
практика, при най-износни условия.
Споразумение лично въ редакцията.

Продава се

на едро голѣмо
количество варъ
и мешовъ калемъ
къмюръ съ най-износни цѣни.
Споразумение редакцията.

ПИВНИЦА

БАТЕМБЕРГЪ

Явява на варненскитѣ граждани, че въ пивница-
та се точи винаги прѣсна бира. Любителитѣ на пиво
и вина само тукъ ще намѣрятъ

ОТЛЕЖАЛО ПИВО „ГАЛАТА“

типъ пилзенски, черна бира, прочутитѣ старозагорски
винени коняци и мастика, бѣли и черни
натурални вина и пелинъ.

ЗАКУСКИ БЕЗПЛАТНО.

Прислуга бърза и вежлива.

10—10

Съдържателъ: Г. Ж. Андрѣичевъ.

Библиотеката

Многоуважаеми Г. Г.

Слѣдъ специализирането си въ Виена по художествената
фотография, — се установявамъ въ градъ Варна и наредихъ
ателнето си по най-последнитѣ изисквания на фотографското
изкуство, което отвориохъ за публиката отъ 1 априлъ т. г. подъ
фирмата

I Модерна художествена ФОТОГРАФИЯ

находяща се въ жгловото високо здание на улица „Прѣслав-
ска“, срѣщу хотелъ „Парижъ“.

Г. г. граждани, въ ателнето ми портретитѣ ще се изра-
ботватъ на I-во качествена истинска платина — Коледругъ,
Гумидругъ и Матова книга, а така също ще приемамъ пртре-
ти за уголъмяване отъ всѣка величина, до два метра фамилни
групи, също ще изработвамъ портрети по желание — върху
копринени, атласени и др. платове, които ще позволяватъ да
се ператъ.

Г. г. граждани, посѣтете ателнето ми за да се увѣрите,
че другадѣ неможите намѣри подобна артистична изработка,
която ще задоволи и най-взискателния посѣтителъ.

Посѣтете ателнето ми, за да се увѣритѣ още, че не трѣб-
ва за напѣдъ да изпращате портрета си за уголъмяване въ
странство, защото тукъ ще имате по солидна изработка.

Съ почитание:

Захария П. Жейновъ

Фотографъ.

Сжщия притежателъ на Сливенското ателне „НОЖАРОВЪ“.

Партиитѣ и коалициитѣ.

Всички политически партии
прѣживяватъ тѣжка криза. Ни-
коя партия не може да сгрупи-
ра болшинството отъ избира-
телни корпусъ. Щомъ партиитѣ
сж слаби, разпокъсани, недѣе-
способни — тогава се поражда
и мисълта за коалициитѣ. По
начало, противъ коалиционното
управление не може да се про-
тивопоставятъ никакви сериоз-
ни аргументи. Конституционната
практика въ западно-европейски-
тѣ държави е доказала, че само
коалиционнитѣ правителства сж
въ състояние да се справятъ съ
труднитѣ задачи на многослож-
ния модеренъ животъ.

Вѣроятността за близкото па-
дане на демократитѣ даде по-
водъ отново да се разисква то-
зи толкова важенъ въпросъ.
Знайно е, че шефа на прогрес-
ивно-либералната партия, г-нъ
Д-ръ Даневъ, е билъ най рев-
ностния проповѣдникъ на идея-
та за коалирането на близко идей-

нитѣ партии. Неговитѣ маги-
стрални рѣчи по този прѣдметъ
възбуждаха въ сторгъ всрѣдъ об-
ществениитѣ срѣди; въпрѣки то-
ва, тази спасителна идея оста-
на гласъ въпилюще въ пустиня.
Демократитѣ заявиха, че тѣ мо-
гатъ и съ собствени сили да
ржководятъ държавнитѣ работи;
съ лъжи, измами, фокусниче-
ства и явни злоупотрѣби съ
властта, тѣ изнудиха избира-
телни корпусъ, стѣкмиха едно
послушно и роболѣпно болшин-
ство. Останалото се знае. Тѣ
се указаха по-слаби и отъ най-
слабата политическа партия,
трѣгнаха стремглаво по наклон-
ната плоскостъ на подлоститѣ
и беззаконията. Тѣхното име
се помѣнува съ прѣзрѣние и
проклетие, защото тѣ изложи-
ха интереситѣ на държавата,
защото тѣ довършиха оградата
на персоналниятъ режимъ. Негоди
за никаква творческа дѣйностъ,
нѣма вече сериозенъ човѣкъ,

който би заискала тяхното сътрудничество. Да се говори, прочее, за коалиране на демократи с някоя друга политическа група, това е немислимо. Мъстото на демократите е при стамболистите, за да пият задужно басарабската пѣсен за него, с него, под него. Демократите нѣмат вече куража да говорят за възсъздаването от тях „нравствена моцъ“, защото тѣ сж въплотение на най-вulgарната шарлатания и нископробна демагогия.

Остават народняците, които сж твърди прѣдпазиви въ своите изявления: ту казват, че властта трѣбва да се повѣрва на „силни партии“ (рѣчта на Гешева въ Свищовъ), ту пъкъ се провикват, че коалиционното управление се налага от днешните политически обстоятелства. Че народняците били „най-силната партия“ въ страната, тази легенда отдавна се испари и никога вече не ѝ отдава значение. Народната партия е силна до толкова, до колкото сж силни и другите партии. Ако остане въ опозиция — и при най-благоприятните за нея условия, тя не може да има повече от 4—5 души прѣдставители. Може да има благонамерени елементи и въ нейната срѣда, обаче, взета въ своята цѣлост и въ своя нравствен обликъ, тя е партия на назадничавост и дѣрът консерватизмъ. Нейните водители съставляват единъ роднински синдикатъ и затова за коалиция съ народняци и дума не може да става. В. „Денъ“ може да пише колкото ще, че коалицията между прогресисти и народняци е необходима, но неговия гласъ нѣма да повлияе върху сериозните улове.

Между партиите е ископана дълбока пропасть, тѣ още сж пропити отъ неударима вражда и егоизмъ. Единствения способъ, чрезъ който може да се създадат коалиции, това е по-скорошното въвеждане на пропорционалната изборна

система. Излишно е да истъкваме всичките прѣимущества на тази реформа, която е станала толкова популярна. Вънъ отъ всичко съмнѣние е, че само при режима на пропорционалната изборна система въ Народя. Събрание ще може да влѣзе цѣлта на българската интелигенция, на българското гражданство. Само тогава ще може да се пресуши корена на личния режимъ, само тогава ще може да се откриятъ нови хоризонти за ползотворна народна дѣйност.

Прочее, за коалиционното прѣдметомъ пропорционалната изборна система.

Баламутъ.

Кавалеритъ на военния орденъ за храбростъ.

Военниятъ орденъ за храбростъ се получава само въ време на война. Съ подобенъ орденъ се награждаватъ само ония бойци, които извършватъ особенъ подвигъ, прѣдвиденъ въ статута отъ 1 януари 1880 година. Но такъвъ подвигъ се съпровожда съ рискъ на живота. Който рискува, или много печели, или много губи. Рискването въ време на война, за да се получи спомѣнатия орденъ — това значи 20% вѣроятностъ да остане човѣкъ живъ. Ето защо за такива офицери или долни чинове скъпятъ; тѣ сж галеници дѣца и на началници, и на господарь, и на общество. Таково отношение служи за поддържане на военни традиции. А военните традиции възпитаватъ армията.

Това на всѣкъдѣ става, но не и въ нашата нещастна България.

Въ нашето национално тѣло се е загнилъ червей на разврата. Нашата кръвъ се смуче. Отъ това, смучене опасността е явна. И зазѣждете, че енергията въ смукането не отслабва. А паразитството разяжда и разлага.

Ужъ Георгиевденъ е празникъ съ специално назначение — да се славятъ кавалеритъ на военния орденъ за храбростъ, а въ сжщностъ се славятъ нѣкакъвъ си великъ магистъръ на сжщия орденъ. Този, който си е присвоилъ подобно почетно звание, гдѣ бѣше въ 1885 година, когато нашите скромни офицери и долни чинове рискуваха живота си при Сливницъ, Пиротъ, Брѣзникъ, Видинъ и пр., за

да запазятъ свободата и независимостта на своето отечество? Кому тогава той симпатизираше — на сръбитъ или на българитъ? Въ австрийскитъ неслаяния за сръбско-българската война двѣ симпатии нѣмаше, както нѣмаше двѣ симпатии и за славяно-турската борба (1876—1878 г.). Ако австрийскитъ принцове не поднесоха повторно почетна сабля, това се дължи на обстоятелството, че Миланъ не сполучи да спечели лавритъ на побѣдител, както Абдулъ-Керимъ наша.

Но и игнорирането на кавалеритъ на военния орденъ за храбростъ се е видѣло малко. Всичко той, всички за него и всички „подъ него“. Всѣки колко-годѣ съ заслуги трѣбва да се прѣмагне отъ сцената, за да не се изпрѣчва прѣдъ височайшиятъ му очи. Въ неговото присѣствие да се обръща внимание на други хора — това е такава дързостъ, която могатъ да си позволятъ само българскитъ кавалери. По тая проста причина въ редоветъ на българската армия не останаха кавалери на военния орденъ за храбростъ.

Още малки успѣли и армията ще се състои само отъ лакеи. Такава цѣлъ се прѣсѣжда. Армия-машина е на всичко способна. Тя се попрубува въ Русе. Ако въ Русе имаше офицери съ българско сърдце, душа, а не лакеи, щѣше ли да се стрѣля върху жени и дѣца?

Още малки усилия, и българската армия ще бѣде въ състояние да помага на Австрия за завладѣването на Македония.

За сега българската армия не може даже малко давление да окаже, по случай на австрийската операция на линия Митровица—Солунъ.

Отъ крайморието.

Варна, 19 Май.

Вчера, 18 май, въ хубавата и пълна съ зеленина и цѣтя приморска градина, бѣ положенъ основниятъ камѣкъ на паметника, въздиганъ въ честъ на Хр. Ботевъ. Той е първия по редъ отъ двадесетъ и два паметници, които ще бѣдатъ въздигнати, въ сжщата градина, на най-видните български дѣйци отъ възраждането на самъ до освобождението.

Тая идея датира неотдавна и за нейното осъществяване е съставенъ единъ специаленъ комитетъ отъ нѣколко отъ първите тукашни граждани, нарѣченъ „Българско възраждане“. Всички паметници ще бѣдатъ съградени посредствомъ доброволни по-

жертвувания, освѣтъ първия, тоя на Ботева, който се въздига изключително съ срѣдства на инициаторитъ на дѣлото.

Въ 10 часа прѣдъ обѣдъ въ алеята дѣто ставаше тържеството, наречена сега „алея на българското възраждане“, се започна богослужение отъ поканеното за цѣлѣта тукашно духовенство. То трая около единъ часъ. На присѣтвующитъ направи впечатление това гдѣто името на поета не бѣ произнесено въ молитвите на духовенството при всяко че той бѣ, а не другъ, виновникъ на тържеството. Дали божитъ служители искаха по тоя начинъ да си отмѣстятъ на Ботева за малкото уважение, което той приживѣ, хранише къмъ тѣхъ? Ако прѣдположението е вѣрно, ние трѣбва да признаемъ, че Ботевъ не е билъ много несправедливъ когато е издавалъ по адреса имъ едни присѣди, по-скоро непочтителни...

Въ замѣна, името на „благовѣрно-му царю нашему Фердинанду“ бѣ произнесено безчислено много пѣти, толкова много, че стана досадно... И човѣкъ се питаше като слушаше гласоветъ на свещеницитъ да го пращатъ горѣ по въздуха, надъ позеленелитъ дървета, не бѣше ли това тукъ сега едно молебствие за дългоденствието на „любимия ни господаръ“?..

Сиромаша Ботевъ! Добръ че не чуваше нищо тая минута. Иначе, навѣрно, той би се явилъ скоро на сцената и би намѣрилъ нѣщо да каже на всички.

Слѣдъ молебена, прѣдседателътъ на настоятелство на комитета г. Х. Николовъ каза нѣколко думи за идеята на комитета да се въздигнатъ проектиранитъ паметници за овѣковечаване паметта на дѣйците отъ възраждането; послѣ церемонията за полагането на камѣка бѣде привършена.

По рѣшението на комитета, освѣщаването на паметника на Ботева ще стане на 27 юлий.

Трѣбва да поздравимъ искрено варненци, и специално членоветъ на комитета „Българско възраждане“ за похвалната имъ инициатива. Тѣ заслужаватъ обща благодарностъ. Дано съ чествуването паметта на истинскитъ народни дѣйци въ миналото ние възбудимъ, отъ друга страна, ревностъ и въ сегашнитъ тѣ наречени дѣйци къмъ една дѣйностъ по-полезна и безкористна отъ тая, на която тѣ сж взели навика да се прѣдаватъ....

Petrone.

Р. С. Четохме вчера въ единъ нашъ вѣстникъ че духовната властъ възнамѣрявала да замѣни сегашното чер-

ПОДЛИСТИНИКЪ.

Помагайте си.

Отъ Ламене.

Когато едно дърво е самичко, клоунѣтъ му се навеждатъ и вѣтроветъ лесно го повалятъ.

Когато едно растѣние е самичко, изложено на слънчевата горѣщина, то чезне и схъне, до като най-сетнѣ умре.

Когато човѣкъ е самичкъ, вѣтъра на силата го сломява и алчността на по-големитъ поглъща сокѣтъ, който го храни.

Прочее, не бѣдете като растѣнието и като дървото, които сж самички, но съединете се едни съ други, поддържайте се и помагайте си взаимно.

До като сте разединени и до като всѣкой мисли само за себе си, тогава ще ви сполѣятъ мъжии и нещастия.

Има ли негдѣ по-слаба птичка отъ врабчето и по-беззащитна — отъ ластовичката? Обаче, когато се появи нѣкоя грабява птица, ластовичкитъ

и врабцитъ сж дружни усилия успяватъ да я прогонятъ, дори и да я присѣждатъ.

Вземете примѣръ отъ тѣзи птички. Който се отдѣля отъ своитѣ братя, страха го обхваща, не му дава спокойствие, не го напушта дори и като спи.

Прочее, ако нѣкой ви попита колко сте вне? отговорете: вне сме, единъ човѣкъ, защото всички сме съединени.

Богъ не е създалъ нито малки, нито голѣми, нито господари, нито роби, нито царе, нито поданици: той е създалъ всичкитъ хора равни.

Но, нѣкои между хората сж по-силни и по-умни, и тѣ се стрѣматъ да подчинятъ другитъ, когато гордостта и алчността задушаватъ въ тѣхъ любовта къмъ ближния.

Богъ зналъ, че ще бѣде така и затова е порѣчалъ на хората да се обичатъ, за да бѣдатъ съединени и

слабитъ да не попаднатъ подъ господството на силнитъ.

Защото, който е по-силенъ отъ единъ самичкъ човѣкъ, той ще бѣде по-слабъ отъ двамина, и който е по-силенъ отъ двамина, ще бѣде по-слабъ отъ четирма; ако слабитъ се съединятъ, тогава тѣ ще бѣдатъ силни. „Зговорна дружина, планина разбива“.

Единъ човѣкъ пътувалъ въ планината; вървѣйки напредъ, прѣдъ него се изпрѣчила една скала, която задрѣстила пѣтя и нѣмало какъ да се мине; като видѣлъ, че не ще може да продължи, той се опиталъ да мръдне тази скала за да си отвори пѣтъ, но той падналъ отъ умора и усилията му отишли на празно. Отчаянъ отъ несполуката, той сѣдналъ и си казалъ: Какво ще стане съ менъ като се смръкне, въ това уединено мѣсто, безъ храна, безъ подслонъ, безъ всѣка защита, когато дивитъ звѣрове излизатъ да търсятъ плячка?

Унесенъ въ тази мисль, ето че пристига другъ пътникъ; и той повтаря опита на другия, но като не можалъ да помръдне скалата, сѣдналъ съ кльмнала глава.

Слѣдъ туй пристигнали и други, но никой самичкъ не можалъ да помръдне скалата. Затова всички били опечалени.

Най-сетнѣ единъ измежду тѣхъ каза: „Братя мои, да се помолимъ на нашия Отецъ, който е въ небесата; може-би той ще се умиливи къмъ насъ и ще ни помогне“.

Всички послушали и отпратили молитви къмъ бога-отца.

Слѣдъ туй, сжщия — който казалъ да се помолятъ — добавилъ още: „Братя мои, това, което самъ никой не може да направя, да ли всички наедно не можемъ го направя?“

Тѣ станали, всички изеднажъ тласнали скалата, махнали я, и спокойно продължили пѣтя си напредъ.

Пътника — това е човѣка, пжгешествието — това е живота, скалата — това сж мизернитъ, които той срѣща на всѣка крачка върху своя пѣтъ.

Никой човѣкъ не би могълъ да подигне самичкъ тази скала; но когато хората сж съединени, съ дружни усилия тѣ могатъ да побѣдятъ всички препятствия.

совно славянско богослужение съ българско. Тя вървала, че тогава, като се извършва черковната служба на единъ разбираемъ езикъ, числото на богомолците ще се увеличи.

Това е една идея. Други предлагатъ други идеи съ същата целъ. Така, единъ присъстващъ на тържеството, за което говоримъ по-горе, ни уверяваше, че той ще отива редовно въ черква, ако тамъ не се произнася на всѣка дума и името на „благовѣрнаго царя нашего“.

— Това, каже ме енергично, и мене ми иде да извикамъ, най-сетнѣ, отъ мѣстото си на свещеника: „Е добръ, де, чухме! Стига вече!“

(пъз в. „Денъ“).

Селски писма.

Г-нъ Редакторе,

Току-що се върнахъ отъ София, гдѣто бѣхъ по лѣкуване, и рѣкохъ да ви драсна нѣколко реда. Научихте ли последната новина? Е, какъ Ви се струва? Саакимъ, началника на тайния кабинетъ, Добровичъ, отиде въ хотелъ „Стара Загора“ да търси срѣща съ Драгиева. Не можаха да се срѣщнатъ, но нѣма нищо; на ли царскитъ хора взеха да задирятъ „дружинкаджитъ“ — и това е една печала.

Най-напрѣдъ да ви кажа нѣколко думи за хотелъ „Ст. Загора“. Много съмъ благодаренъ, гдѣто кундисахъ на този хотелъ. Който не познава съдържателя бай Иванъ Абаноза, той нищо не знае. Веселъ човѣкъ ти казвамъ! Миналъ не заминалъ Добровичъ, че като викна Абаноза: „Дай бре момче, почерпи тия хора: петъ кила, десетъ кила вино донеси: въ моя хотелъ царски човѣкъ да дойде, малка работа ли е?“ Бѣхмъ десетина дни, та пихме ли пихме; на ли е безъ пари — браво на Абаноза.

Сега ми дойде на умъ друго нѣщо. Като гледашъ наредбата и разкоша въ София, да се чудишъ и маешъ. Та, като стоахмъ и пияхмъ на масата, бай Иванъ Абаноза ги пуцаше, и то една отъ друга по-смѣшна. По едно врѣме единъ веселякъ прѣсече: „Чувашъ ли? Вашитъ дружинкаджии ги викатъ въ палата; всичко хубаво, но като влѣзатъ вътрѣ, тѣ ще шапандисатъ пусулата. Като влѣзешъ въ палата, блясъка на огледалата поразява човѣка. Драгиевъ ако тръгне по стълбага, туку видишъ бухъ въ нѣкое огледало и ще го строши на парчета. Още на първото стѣнало лакейтъ ще го хванатъ за палтото и хайде вѣнка“. Ами, че само голѣмцитъ ли могатъ да ставатъ министри, обадихъ се азъ; я вижте нашия Тодоръ Ноевъ, хемъ-хемъ министръ на земледѣлнето ще стане. Че отъ нищо не проумѣватъ, това го знайтъ; но нима все умни и учени хора ставатъ министри? За Такева всички хора казватъ, че е лудъ и побѣснатъ, но той пакъ си е министръ, царя много го харесва и златни табакерки му подарява. Малко ли други халосани министри сме имали? Нека и въ палата малко на царвулъ да замирише. Ей чии го каза — прѣсече моя събѣсѣдникъ. Хората се мѣчатъ да се отърватъ отъ вони и миризми, а вие искате на царвулъ да замирише. И тази хубава! Тогава да не се сърдито загдѣто едниъ социалистически вѣстникъ нарече земледѣлческитъ депутати „25 добичета“. Разберете го, държавата отъ кого бѣде не може да се управлява. Стамболийски и Драгиевъ може да шарлатанствуватъ колкото щатъ, но и тѣ нищо не ще сторятъ — дупка въ морето не ще отворятъ.

Като се върнахъ въ село, взехъ да разпирямъ тия нѣща, току бай Тодоръ Ноевъ започна накриво да ме гледа. Тукъ дружинкаджитъ бѣсатъ

и колятъ, но и това ще бѣде до врѣме. Ще се събудятъ хората и ще разбератъ, че царгата до боклука може да ни заведе.

20 май 1910 г.
с. Аврешъ.

Г. Минева.

ХРОНИКА

Профанация.

Извършена е грозна профанация съ името и паметта на великия българския поетъ и революционеръ Хр. Ботевъ. Спорѣдъ съобщението на столичната преса, нѣкакви студенти стамболисти издали позивъ по случай 18 май. И за чудо надъ чудесата, тѣ замѣватъ името на идеалния и безкористния Ботевъ съ чужовити тирани Стамболовъ и Петковъ. Стамболиститъ не пропускатъ и най-дребнавия случай отъ да не го използватъ за своята мръсна кауза. Да се сравнява Ботевъ съ Стамболова и Петкова — това е най-взмутителния скандалъ, най-тъжкото оскорбление къмъ паметта на Ботева. Имената на погипалитъ стамболовски корифеи сж записани съ черни букви въ новейшата ни история, защото тѣ нанесоха най-голѣми пакости на това мило отечество, за свободата на което славния Ботевъ сложи своитъ кости на „Окопчаца“. Името на Ботева възбужда въсторгъ и радостни надежди, а онова на стамболиститъ — освѣтъ, проклятие и прѣзрѣние... нищо друго... Българския народъ ще живѣе съ завѣтитъ на великия Ботевъ, ще слѣдва начертания отъ него пакъ и ще се стрѣми да осъществи прогласенитъ отъ него политически и философски принципи. Но да се слѣдватъ завѣтитъ на стамболиститъ, това ще рече България да се хвърли въ огъня на покварата и най-мръсната тирания. Прочее, да не профанираме съ образа и паметта на Ботева, който за всегда ще служи като образецъ на идеалностъ и правота.

Парадни дреболии.

На 18 май се полага „общъ църковенъ парадъ“, но произведе се „общъ строеви парадъ въ полето“. Това значи да прѣусърдствуващъ, да прѣсолишъ. Новиятъ началникъ на гарнизона е дошълъ отъ София. Тамъ той е служилъ дълго врѣме. А софийскитъ войски прѣдставляватъ образецъ на паради и церемонии, т. е. занимаватъ се съ това, което е по вкуса на господаря. Така щото прѣусърдствуването и прѣсоляването, ако не бѣде въ полза на варненскитъ войски, поне ще се отбѣлжи пинципатора въ особна рубрика. Силно впечатление направи урагана, прѣкалено и продължително разнасяни по полето. Друго яче не можеше, тъй бѣше заповѣдено. И трѣбаше така да се заповѣда, защото Варна е прѣпъленъ съ иностранци: вѣнъ пъзъ България тѣ разнасятъ слава за любовта на народа къмъ господаря.

Въ Х столѣтне богомилитъ съставили политико-религиозенъ блокъ противъ царско — болѣрско — църковната камарила, а тогавашнитъ владици и попове проповѣдавали: „Цари и боляри Богомъ суть поставлени“. Резултатъ — византийско иго. Въ XIV столѣтне патриархитъ и владичитъ се съгласили Иванъ Александъръ да намери законната си жена и благослови брака му съ еврейката Сара. Резултатъ — Сара ражда Мара, а Мара — Байзеда, покорителя на България. И варненското духовенство при всѣки случай се старае да докаже, че то е вѣрно на тѣзи исторически традиции. Но на 18 май то особно усърдствува съ провъзгласяване побѣда „благочестивому“.

18 Май.

Слѣдъ отпразднуване царския празникъ — именина день на царя — което отпразднуване стана твърдъ сухо, Варненското гражданство масово се стѣче въ Приморската градина за да отпразднува празника на Хр. Ботевъ. Къмъ 10 1/2 часа градината бѣ задрѣтена отъ хора. Както съобщихмъ въ миналия брой, Приморската градина ще бѣде окрасена съ паметника на неурѣжаления родолюбецъ Ботевъ. Въ присѣдствитето на официалнитъ власти и натрупалия се народъ, положи се основния камѣкъ на паметника Хр. Ботевъ. По този случай, прѣдседателя на комитета „Българско Възраждане“, г. Хар. Николовъ произнесе кратко и високо поучително слово. Всички бѣха трогнати отъ милия споменъ за великана на свѣтлата политическа мисль, за неустрашимия войвода Хр. Ботевъ. Както се научаваме, паметника щѣл да бѣде приютенъ въ скоро врѣме и откриването му щѣло да стане на 27 Юний, когато се празнува и освободението на града Варна. Като отправяме горѣща благодарностъ къмъ комитета „Българско Възраждане“ за неговата благородна и високопохвална инициатива, призоваваме и Варненскитъ граждани да го подкрѣпятъ за да може да продължи и довърши наченатото патристическо и национално дѣло.

Окръженъ митингъ.

За днесъ въ гр. Русе се свиква окръженъ протестационенъ митингъ противъ окръжавеното демократическо правителство. Надѣмъ се, че примѣра на русенци ще бѣде послѣванъ отъ пѣлокунното българско гражданство. Министръ Такевъ извърши най-безчовѣчното кърваво дѣло; съ своята луда и прѣстѣпна заповѣдъ той покоси живота на стотина невинни хора. И правителството и демократическата партия се солидаризираха съ кървавия палачо — тѣ трѣбватъ да се приковатъ на позорния стълбъ!

Градинско увеселение.

Идущия Четвъртъкъ 27 т. м., на състоятелствата на благотворителнитъ дружества „Малосердие“, сиропиталище „Надѣжда“ и Безплатни ученически трапезарии“ устройватъ градинско увеселение въ приморската градина. Приходѣтъ отъ това увеселение ще бѣде за въ полза на горѣспомѣнатитъ дружества и на дѣтския санаториумъ. Отъ голѣмитъ приготовления, които се правятъ, изглежда че това увеселение ще бѣде твърдъ интересно и забавително. Прѣдвидъ високоблагородната целъ, която прѣсѣдватъ горѣказанитъ дружества, надѣмъ се, че всички варненски граждани ще се отзоватъ на поканата имъ и ще взематъ участие въ това увеселение.

Извънредни разходи.

Че демократитъ безмилостно пилѣятъ народната пара, върху това не може да има никакво съмнѣние. Както съобщава столичния ежедневникъ „Камбана“, само прѣзъ 1908 г. днешното „демократическо правителство“ е израсходвало близо 300,000 лв., безъ удобрѣние на Народното Собрание. А колко извънредни разходи сж сторени прѣзъ 1909 г. това още не се знае. Демократическа управия — нѣма какво да се каже; стамболиститъ трѣбватъ да се гордѣятъ, че тѣхнитъ достойни настѣдници не ще оставятъ по-долу отъ тѣхъ. Но ще дойде день, когато народа ще поиска смѣтка отъ всички злосторници...

Публично събрание.

За 27 май русенскитъ прогресисти свикватъ публично събрание. Щѣл да вземе думата г. Д-ръ А. Радевъ.

КЪМЪ АБОНАТИТЪ.

Повторно поканва и умоляваме неплатишнитъ абонати веднага да внесатъ абонамента си. Ний никому не напращаме вѣстника си, но не желаемъ да доставляваме и безплатно четиво.

Който не желае да получава вѣстника ни, да повърне испратенитъ до сега броеве и да съобщи, че не желае да го получава. Надѣмъ се, че абонатитъ ще взематъ добра бѣлѣжка отъ тази поканана и веднага ще ни се издѣлжатъ.

Художествена фотография.

Наскоро се установи въ Варна г. Захария П. Жейновъ, който откри модерна художествена фотография срѣщу търговския клубъ. Ний пмахмъ случая да посетимъ ателието на г. Жейнова и смѣло можемъ да го поздравимъ за осъществения прогресъ. Който е видялъ изработенитъ отъ него портрети ще се съгласи, че по своята чистота и художественостъ тѣ обаяватъ окоото на всѣкого. Добъръ случай за варненското общество да прибѣгва къмъ услугитъ на г. Жейнова.

Вѣнчавка.

Днесъ се извърши вѣнчалния обрядъ на г-ца Донка Дамянова, възъ Ст. Загора, съ г. К. Нефтяновъ, инспекторъ по кооперативнитъ здружавания въ Варненски окръгъ. Нашиятъ честитявания и благопожелания.

Изъ съдебната зала.

Отъ четири дни насамъ Варненскитъ Окръженъ Сждъ разглежда многочисленото дѣло на Ж. Поповъ, бившъ варненски градоначалникъ при режима на стамболиститъ. Както е извѣстно, Ж. Поповъ се обвиняваше въ извършване на множество прѣстѣпления. Сждѣтъ распита около 60 души свидѣтели и отъ показанията имъ се установиха поразителни факти: стамболовския градоначалникъ, като злоупотрѣблявалъ съ високото си служебно положение, обиралъ е гдѣ когото срѣщне. Като почините отъ бѣднитъ гезрекчи и стигните до състоятелни търговци, — той ги е изнудвалъ и имъ вземалъ паритъ. Прѣзъ всичкото врѣме съдебната зала бѣ прѣпълена съ многобройни слушатели, които съ най-голѣмо внимание слѣдяха перипетиятъ на тази афера. Въ петѣкъ слѣдъ обѣдъ, прокурора г. П. Тодоровъ произнесе обвинителната си рѣчь и поиска осъждането на виновния. Вчера сутринѣта говори защитата. Прѣдвидъ умората и сложността на дѣлото, сжда ще произнесе присѣдата си въ Понеделникъ. Ще се повърнемъ.

Научна хроника

Завладяване на въздуха.

Човѣшкия гений постигна неочаквани резултати: отъ дълги години, проблемата за завладяване на въздуха изглеждала неразрѣшима, но най-сетнѣ и въ тази областъ науката нанесе пълна побѣда. Лѣтенето по въздуха днесъ съставлява най-интересния и любимъ спортъ. Въ това отношение французитъ държатъ първо мѣсто. Недавна прочутия французски авиатикъ Анри Блерпо прѣхвъркна прѣзъ Ламашикия протокъ и спечели безсмъртна слава. Сега е редѣтъ на другъ французки авиатикъ — Поланъ. Редакцията на лондонския в. „Daily Mail“ организира международенъ конкурсъ и обща 250,000 лева награда

на оня въздухоплавател, който въ 24 часа би могъл да прѣхвъркне отъ Лондонъ до Манчестеръ. Това състѣзание се състои прѣзъ м. априлъ между двама конкуренти: англичанина Грамъ Ватъ и французана Поланъ. Въпрѣки крайно неблагоприятното врѣме — студъ, дъждъ и мъгла — смѣлния французки авиатикъ удиви цѣлия свѣтъ съ своя мълниеносенъ полетъ. Тѣкмо за 4 часа и 12 минути, унесенъ въ облацитѣ съ своя аеропланъ, той е прѣминалъ 300 километра югъ, — разстоянието между Лондонъ и Манчестеръ. По този случай, ето какъ заключава виенския в. „N. Fr. Presse“: „Плътването отъ Лондонъ до Манчестеръ иде въ подкрѣпление на всеобщото чувство, че въпрѣки всички нещастия и нещастия, се приготвява едно голѣмо бѣдѣще, което, може би, въ близко врѣме ще узрѣе. Развалинитѣ, които падатъ отъ въздуха, сж само пѣтеводители къмъ единъ голѣмъ успѣхъ на човѣшката техника. Полетътъ отъ Лондонъ до Манчестеръ остава едно отъ най-важнитѣ човѣшки успѣхъненствувания. Който чете описанието за побѣдата на Поланъ и го придружава съ фантазията си по този страшенъ пѣтъ, трѣбва да се изсмѣе надъ твърдението, че човѣчеството се намира въ едно неподвижно състояние и че силата на сегашната генерация не е нараствала за новитѣ изисквания и успѣхъненствувания.“

Парижкия ежедневникъ „Matin“ устройва другъ състѣзателенъ конкурсъ за прѣзъ м. августъ; опрѣдѣлената награда е сто хиляди лева. Въ това състѣзание ще взематъ участие мнозина извѣстни вече французки авиатици.

Завчера, на 18 май, въ Будапеща е било устроено грандиозно въздухоплавателно състѣзание. Щѣли да взематъ участие 50 души авиатици. За състѣзанието на дистанция е опрѣдѣлена 200,000 кроны награда. На мѣстото на състѣзанието сж приготвени 500,000 мѣста за зрители. Комитета е ангажиралъ 4 хил. души, които ще бждатъ распорѣдителни на публиката прѣзъ врѣме на състѣзанията. Будапещенското състѣзание надминава всички досегашни, то е едно отъ най-интереснитѣ зрѣлища.

1-й Варненски Сжд. Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2416.

Гр Варна, 20 Май 1910 год.

На основание изпълнителенъ листъ подъ № 8,337 издаденъ отъ Варненски Окр. Сждъ на 28 IV 1910 год. въ полза на Кред. Д-во „Въздухность“ отъ Варна а протѣвъ Карлъ Албрехтъ отъ г. Варна за лева 2000 ст., лихви и др. разности, обявявамъ на интересующитѣ сж лица, че на 25 май 1910 год. въ гр. Варна на самото мѣсто до 9 часа прѣдъ пладнѣ, ще продавамъ на публиченъ търгъ движимитѣ имоти принадлежащи на длъжника К. Албрехтъ отъ гр. Варна а именно: (4000) четири хиляди кофи цинкови негалванизирани за 2400 лева.

Наддаването ще почне отъ опѣката нагорѣ. Желаящитѣ да купятъ продаваемитѣ имоти, могатъ да се явятъ на опрѣдѣленото мѣсто и врѣме и да наддаватъ.

Сждеб. Приставъ: Хр. П. Бакаловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2420.

Въ допълнение обявлението си подъ № 2020 въ „Държавния Вѣстникъ“ брой № 97 отъ 7/V извѣстивамъ на интересующитѣ се, че продажбата на слѣдующитѣ недвижими имоти: 1) Кжща въ IV уч. на гр. Варна, V линия № 151/5, двоетажна построена отъ камѣкъ и тухли, на горния етажъ има 4 стаи, долния етажъ (3) три стаи

и маза до нея двоетажна крѣпча покрита съ керемиди горния етажъ крѣпча и долния маза направена отъ керемидъ хорасанъ тухли и камакъ до крѣчмата сайвантъ покритъ съ керемиди направенъ отъ дърво. Въ двора построенъ отдѣленъ оборъ до него казанъ, направа отъ камаръ тухли и дърво покрити съ керемиди. Въ сжщия дворъ имъ построена двоетажна кжща покрита съ керемиди направена отъ тухли и камѣкъ, на горния етажъ отъ двѣ стаи и антре, а долния етажъ мааза. До двоетажната кжща отъ двѣ стаи и антре, има двѣ стаи на единъ етажъ покрити съ керемиди, направени отъ тухли камакъ и дърво. До кжщата има построена кухня покрита съ керемиди направа отъ тухли камѣкъ. Въ двора има построено дамче покрито съ керемиди, направено отъ прѣстъ, камѣкъ и дърво, при съѣди: Николевъ Кръстевъ, Ж. Димитровъ, Александръ Георгиевъ и улица, опѣнена за (9100) деветъ хиляди и сто лева. 2) Кжща въ гр. Варна IV уч. IV линия подъ № 107 едвоетажна отъ тухли и камѣкъ, отъ двѣ стаи и кухня при съѣди: Добри Спиридоновъ, Иванъ Добревъ и улица, опѣнена за 1500 лева е почната на 7 Май и ще продължава до 7 Юний т. г. до 5 часа вечерята и съ правонадаване въ 24 часа 5 %.

Горнитѣ имоти сж собствени на наследницитѣ на покойния Димитръ Пехливановъ и се продаватъ като неподѣляеми наддаването ще почне отъ първи цѣни.

Желаящитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми.

Гр. Варна, 21 Май 1910 год.

1 Сждеб. Приставъ: Хр. П. Бакаловъ.

Хипнотизмъ отъ професоръ Федикъ и Фонтенъ. Съ помощта на тази книга сѣки може да се научи да хипнотизира съ най-голѣмъ успѣхъ. За поща 10 ст. Цѣна 3-50 лв. 7-10

Хипнографъ, апаратъ за хипнотизироване, отъ професоръ Фловъръ, заедно съ ръководство за употреблението му на български. Цѣна 1 лв. — Поржчани и двѣтъ се испращатъ срѣщу 3-50 ст. въ марки. Доставка търгов. кжща Ковачевъ ул. Позитано № 36 — София. 7-10

НОВОСТ! НѢМА ВЕЧЕ БѢЛИ КОСМИ?

Слѣдъ дълги опити, най-подиръ знаменития американски медикъ д-ръ Пафтъ въ Нью-Йоркъ успѣ да изнамѣри химическа вода, която сигурно, бързо и трайно цѣри пърхутката, бочернява побѣлѣлата коса спомага да расте буйно, като изцѣрява едновременно и пърхутката.

Тази вода която професоръ Торнъ въ едно свое благодарително писмо нарича „храна за косата“ се прѣпирѣчва отъ много лѣкари, получени сж хиляди благодарности отъ дами и господа.

Едно намазване отъ д-ръ Пафтова вода трае отъ 2—3 седмици!

Единъ флаконъ е достатъченъ за една година.

ЦѢНА 4 Л. СЪ ПОЩА 5 Л.

Единственъ прѣдставителъ: Търговска кжща Ковачевъ — София, улица Позитано № 36 Телефонъ 292. 8-10

Стоянъ Е. Русевъ
АДВОКАТЪ.

Писалище до пощата — срѣщу градската градина.

Митевъ & Тотевъ

ВАРНА.

Магазинъ съ платове и шивашки артикули.

По случай настѣпающия пролѣтенъ сезонъ ни пристигнаха голѣмъ изборъ най-модерни платове отъ български и иностранны фабрики.

Любителитѣ на Английски, Французски и Германски платове, иматъ на разположение една голѣма партида отъ тѣхъ, която постоянно държимъ на тѣхно разположение и вѣрваме, че ще задоволимъ и най-изтънчения вкусъ.

При магазина си имаме добръ уредена работилница, въ която изработваме всѣкакъвъ видъ горни мъжки дрѣхи по най-последнитѣ вѣскания на вкуса и модата.

За увѣрение, — посетете магазина ни.

МИТЕВЪ & ТОТЕВЪ

Печатница „Просвѣта“ — Варна.

Важно извѣстие

за г-да търговцитѣ.

Съобщавамъ на г-да търговцитѣ, че вече ми пристигнаха въ ПЕЧАТНИЦАТА „ПРОСВѢТА“

повече отъ 100 вида най-разнообразни букви и орнаменти за

бланки, фактури, полици, чекове, търговски тефтери, циркуляри и пр.

Поржкитѣ изработвамъ, по желание, съ два и повече цвѣта съ СЪВЪРШЕННО НАМАЛЕНИ ЦѢНИ.

За улеснение на г-да търговцитѣ, снабдихъ печатницата си съ ТЕЛЕФОНЪ № 254 и държа винаги на тѣхно разположение човѣкъ за приемане и прѣдаване поржкитѣ.

Съ Почитание:
Слави Христовъ.

ДЕЧО ХР. БОЖАНОВЪ & С-не, ВАРНА.

Извѣстие.

Извѣстиваме на интересующитѣ се, че имаме ангажиранъ

Специалистъ електротехникъ,

когото държимъ на разположението имъ за поставяне и поправяне на разни електрически инсталации, като грѣмотводи, освѣтление, телефони, електрически звънци и пр. Като за извършената работа ще се задоволяваме съ скромно възнаграждение.

Съ почитание:

Дечо Хр. Божановъ & С-не
(ул. „Прѣславска“, № 1204).

4-8